

Bernardín Šmíd

O pôste

V tomto týždni sme vstúpili do pôstnej doby. Možno si kladieme otázku, prečo pôstna doba. Pôst sa obyčajne v našom podvedomí spája s potrebou čosi napraviť. Pôst sa predpisuje ako kúra pri rôznych ochoreniach. Ale prečo sa máme postiť my kresťania. Myslím, že práve tie čítania, ktoré sme dnes počuli, nám odhaľujú a odpovedajú na tieto otázky.

Prvé čítanie z knihy Genezis nám odhaľuje počiatok existencie problému. Starí cirkevní otcovia tvrdili, že úplne prvé zo všetkých Božích prikázání bolo prikázanie pôstu. Človek dostal povolenie jesť zo všetkých stromov záhrady, okrem jedného. Prehrešil sa tým, že sa nepostil. Samozrejme, že nešlo o absolútny pôst, ale o príkaz zdržiavať sa ovocia stromu poznania dobra a zla. Sv. Bazil takto túto udalosť komentuje: „Pretože sme sa nepostili boli sme vyhnaní z raja. Preto sa budeme postiť, aby sme znovu do raja vstúpili.“ Sv. Ján Zlatoústý hovorí: „Pôst tela je pokrm pre dušu. Nie je možné, aby oheň horel vo vode. Nie je možné pokánie bez pôstu.“

Môžeme konštatovať, že Cirkev prevzala pôst zo židovskej náboženskej praxe. Židia poznali jeden pôstny deň v roku a to bolo na sviatok Jom Kippur – deň zmierenia. Tento bol záväzný pre všetkých, ale známkou zbožnosti bolo postiť sa dvakrát do týždňa a to v pondelok a vo štvrtok. Pri zvláštnych príležitostiach alebo v dobe núdze boli vyhlasované verejné pôstne dni. Židia chápali pôst, ako úpenlivú prosbu k Bohu, ako znamenie toho, že to so svojou modlitbou myslia vážne, tiež ako výraz pokánia a snahu o zmier. V pôste vyznávali pred Bohom svoju hriechnosť a prosili o odpustenie a pomoc. Pôstom sa snažili vrátiť k Bohu.

Ranná cirkev preberá tieto myšlienky, ale pôst praktizuje v iné dni a to v stredu a v piatok, ako spomienku na Kristovo zatknutie a umučenie. V stredu a v piatok a v pôstnej dobe sa jedlo len od 15,00 hod. V kláštoroch sa praktizovali ešte prísnejšie pôsty. Pôstom kresťania vyznávali, že tu spása ešte nie je tak, aby ňou boli úplne preniknutí. Pre kresťanov boli pôstne dni, dňami väčšej bdelosti pre Boha. Nazývali ich podľa vojenských hliadok „stationes“. Toto vojenské chápanie pôstnych dní nachádzame aj vo výroku pápeža Benedikta XIV, ktorý povedal: „Zachovávanie veľkého pôstu je záväzkom nášho duchovného vojska. Ním sa rozoznávame od nepriateľov kríža a Ježiša Krista. Ak sa on uvoľní, stane sa to na škodu Božej sláve, na potupu katolíckeho náboženstva, na záhubu kresťanských duší. A netreba pochybovať, že táto nedbanlivosť sa stane prameňom mnohých katastrof pre národy, mnohých pohrôm vo verejných

záležitostiach a mnohých nešťastí pre jednotlivcov“.

Snáď najvýstižnejší výrok, ktorý zahŕňa všetky oblasti, kde pôst blahodárne pôsobí, pochádza od sv. Atanáza: „Pohladi na to, čo spôsobuje pôst! Uzdravuje choroby, vysušuje prekypujúce telesné šťavy, zaháňa zlých duchov, zaplašuje zvrátené myšlienky, dodáva myslí väčšiu jasnosť, očisťuje srdce, posväčuje telo a postupne človeka privádza pred Boží trón. Veľkou silou je pôst a vedie človeka k veľkým úspechom.“ Sv. Atanáza sa nezastavuje iba pri čiste telesných účinkoch pôstu, ale ako som už hovoril, tvrdí, že pôst zaháňa zlých duchov, odháňa zvrátené myšlienky a dáva väčšiu jasnosť ducha. Pôst posväčuje telo a ono sa stáva priestupným pre Božieho Ducha. Človek patrí Bohu nielen dušou ale i telom. A ak sa chceme otvoriť Bohu musíme začať telom. Ak chceme patriť Bohu, musíme to i telesne cítiť. Pôst posväčuje telo a postupne človeka vedie pred Boží trón.

Na inom mieste hovorí sv. Ján Zlatoústý: „Pôst tela je pokrm pre dušu!“ a sv. Peter Chryzológ: „Pôst je pokoj tela.“ Nepokoj vzniká z nemiernosti a nadvlády pudov a vášni. Pôst ukáždzuje človeka, oslobodzujú ho od vlády vášni a obdaruje ho vnútorným mierom. Tento mier nie je ničím čiste duchovným. Je to i pokoj tela. Telo prichádza ku svojmu pokoji tým, že nie je zaťažované nadmerným trávením a práve v dobe pôstu si môže urobiť poriadok samo v sebe. Aj podľa názorov moderných lekárov má aspoň občasny telesný pôst blahodárne účinky aj na telesné zdravie, hlavne pomáha pri rôznych kožných a zápalových chorobách, ale tak isto pri reumatizme, artritíde a pri artérioskleróze. V pôste podľa cirkevných otcov ide o celého človeka. Telesný pôst musí byť sprevádzaný pôstom ducha, teda vnútorným obrátením sa ku Slovu Božiemu, aby sme pochopili to, čo hovorí Ježiš v evanjeliu, že základom ľudského života nie je pozemský chlieb, ale predovšetkým Slovo Živého Boha.

„Protí žiadosti tela je pôst, proti žiadosti očí almužna a proti pýche života modlitba“. (sv. Augustín) „Pôst bohatých by sa mal stať pokrmom chudobných.“ (sv. Lev Veľký)

Možno si povieme, čo zmôže môj pôst proti zlobe celého sveta? Na počiatku svetovej skazy stojí jeden človek, hovorí sv. Pavol v liste Rimanom: „Ako skrze jedného človeka vstúpil do tohto sveta hriech a skrze hriech smrť, teda ak previnenie jedného prinieslo všetkým ľuďom odsúdenie, tak spravodlivosť jedného priniesla všetkým ľuďom ospravednenie, ktoré dáva život.“ Toto je moc každého jedného. Môžeš začať od seba a predsa môžeš týmto nenápadným spôsobom zachrániť mnohých.

*Zdvihne sa Boh
i rozpráchnu sa pred Ním
a zutekajú Jeho odporci.
Ako dym, tak sa rozplynú,
ako keď nad ohňom
sa púšťa vosk,
tak bohaprázdni
pred Bohom sa topia.
Však radujú sa spravodliví,
pred božou tvárou tešia sa
a radosť obklopuje ich.*

*Spievajte Bohu
a Jeho meno sláve!
Rovnajte cestu pre toho,
kto púšťou prichádzal.
Jeho meno je Hospodin,
ó, radujte sa pred Ním!
Je otcom sirotám,
vdovám je záštitou
vo svojom svätom príbytku.
Boh opusteným stavia dom
a zo žalárov vyvádza;
len odbojnici ostali v krajine
vyprahnutej.*

*Bože, keď si tak išiel
pred ľudom,
keď prichádzal si púšťou,
triasla sa zem
a nebo rosu vydalo,
Sinaj sa chvel
pred Bohom Izraela.
Dedičstvo svoje si hojným
dažd'om pokropil,
zotavil si ho, umdleté,
a Tvoje stáda prebývajú v
ňom.
Tak pre chudobných
si ho pripravil
vo svojej добрote, ó Bože*

„Čo máš v tom ruksaku, Jožko?“ prekvapil otec chlapca, ktorý sa práve vrátil domov. Jožko previnilo otvoril batoh a vytiahol z neho korčule. „Ty si sa bol korčuľovať na jazere! Vieš, aké je to nebezpečné? Koľko ráz som ti to zakázal?!“ rozhneval sa otec. „Ja viem, mrzí ma to,“ ospravedlňoval sa chlapec. „Šiel som však okolo len náhodou. A keď som zbadal ten ľad, zrazu na mňa prišlo pokušenie. Vieš, bolo to silnejšie ako ja,“ vysvetľoval zahanbene. „Aha, a tie korčule, tie si si načo bral so sebou?“ krútil hlavou otec. „Vieš, to preto, keby na mňa náhodou prišlo pokušenie...“

Kniha *Genesis* i *Matúšovo evanjelium* nám túto nedeľu rozprávajú o pokušení. V rajskej záhrade bol diabol úspešný: naši predkovia mu podľahli na prvý raz. Proti Ježišovi však nemal šancu. Nepodarilo sa mu ho zlomiť nijakým spôsobom. Iste, mohli by sme povedať, že Kristus bol Boží Syn, a preto nebolo možné, aby diablu podľahol. Na druhej strane z ľudského hľadiska je zaujímavé zamyslieť sa nad tým, aká rozdielna bola Ježišova odpoveď na pokušenie oproti reakcii prvých ľudí.

Kristus s diablom nediskutuje. Odpovedá mu len krátko, stručne, jednoznačne. Obrazne povedané, nepúšťa ho do domu. Vyhadzuje ho rovno pred dverí. Nedáva mu nijaký priestor na to, aby mohol sponchybňovať Boha, jeho všemohúcnosť a dobrotu. Naopak, Eva sa s diablom dala do debaty. Nechala sa zamotať do jeho reči a začala pochybovať. Výsledok už poznáme.

Práve toto debatovanie s pokušiteľom nám často býva osudné. Myslíme si, že malá „nevinná konverzácia“ nám nemôže uškodiť. Svoju chybu si uvedomíme, až keď je už neskoro. Pritom na to, aby sme sa nechtyli do diablovej pasce, by možno stačilo tak málo: vyhnúť sa nielen rozhovoru, ale už samotnému stretnutiu s ním. Diabol totiž nie je ako Boh. Je síce duch, ale na rozdiel od Boha nie je všadeprítomný. Možno ho obísť. Dá sa pred ním utiecť. Z vlastnej skúsenosti vieme, kde nás zvykne čakať: má svoje „obľúbené“ miesta. Toto poznanie by sme mohli využiť.

Omnoho jednoduchšie, ako bojovať s diablom, je neísť tam, kde sa zdržiava. Nevyhľadávať príležitosť na stretnutie. A keď nás on sám nájde a nedá nám šancu na útek, môžeme sa spojiť s Ježišom a napodobniť jeho „taktiku“. Priamosť, jasnosť, krátkosť v reči. Žiadna diskusia. Jednoznačné „nie“ od prvého momentu. Skôr ako sa vydáme na pôstne putovanie, skontrolujme si „batoh“ svojho srdca a vyložme z neho všetko, čo by nás mohlo zlákať, aby sme podľahli pokušeniu. Po úprimnom spytovaní svedomia a dobrej svätej spovedi popremýšľajme nad zoznamom miest a situácií, ktorým by bolo lepšie sa vyhýbať. Neufahčime diablu robotu tým, že za ním sami prídeme.

Martin Kramara

V Trnave v bazilike sv. Mikuláša dnes o 16:00 hod bude prednáška MUDr. Jozefa Mikloška o otcovstve. Je to podujatie v rámci duchovnej obnovy rodín v Roku Sedembolestnej Panny Márie.

Kňazská rekolekcia: V pondelok 10.3. o 9:00 hod. budú sv. omšu v Doľanoch sláviť kňazi pezinského dekanátu. Večer o 17:00 hod. bude sv. omša aj vo Vištuku. Slávime sviatok posviacky katedrálneho chrámu sv. Martina v Bratislave.

Podakovanie: Ďakujem za pomoc pri zbieraní šatstva pre chudobných

Svojho času istý sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysúdil od jedného denníka tri milióny slovenských korún za nemajetkovú ujmu. Denník si totiž dovolil napísať, že sudca počas totality odsúdil na deväť mesiacov väzenia kňaza, ktorý v horách odsľúžil mladým svätú omšu, a tak maril dozor štátu nad Cirkvou. Sudca sa bránil tým, že nerobil nič iné, len aplikoval zákony, ktoré vtedy platili, preto je nevinný a bolo mu ublížené. Nacisti odsúdení v Norimbergu a potom v roku 1961, medzi nimi aj Adolf Eichmann, sa bránili podobným spôsobom - nerobili nič iné, iba plnili zákony tretej ríše. Takýto argument im však neuznali a dostali najvyšší trest - prišli o život. Na týchto dvoch príkladoch vidíme, že ľudská spravodlivosť nemia rovnakým metrom, preto je dobré, ak je tu niekto, kto je naozaj spravodlivý - a to je Boh. Všetci raz budeme musieť pred neho predstúpiť a zodpovedať sa za svoje činy. Tam nepomôžu konexie ani úplatky - skloniť sa bude musieť pred ním každý z nás. V dejinách sa spravodlivosť chápala ako niečo posvätné - poznáme aj slovné spojenie svätá spravodlivosť. Božia spravodlivosť je však vyššia ako ľudská, pretože je obohatená o milosrdenstvo, solidaritu a lásku.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Jarné kántrové dni sú v stredu, piatok a sobotu.
Záväzný je iba jeden deň.
Obsah jarných kántrových dní je príprava na pokánie
a činorodá láska k blížnemu.

Sväté omše v 1. Pôstnom týždni - (A)

10.III. pondelok - sviatok posviacky katedrálneho chrámu sv. Martina v Bratislave.

17:00 Za Ľ Jána a Petra

11.III. utorok

17:00 Za Ľ Jozefa a Annu Hukových a syna Miroslava

12.III. streda - kántry

17:00 Za Ľ rod. Biznárových a Polákových

13.III. štvrtok

17:00 Za Ľ Jozefa Keráka (10. výročie smrti)

14.III. piatok - kántry

17:00 Za Božie požehnanie pre našu krajinu

1.III. sobota - kántry

08:00 Za Ľ Vojtecha, Veroniku a dcéru Annu

Upratovanie kostola č.d. 101-122

16.III. Druhá pôstna nedeľa (A)

08:00 Za + Jozefa Tibenského

Lektori: Macáková E., Pešková E.

10:00 Za farníkov

Lektori: Kordošová A., Radakovičová J.

14:00 Pobožnosť krížovej cesty

Liturgický kalendár

10.III. pondelok	Sv. Makarius, biskup
11.III. utorok	Sv. Pionius, kňaz a mučeník Sv. Konštantín, mučeník
12.III. streda	Sv. Teofan, mních, Bl. Fína, panna - kántry
13.III. štvrtok	Sv. Leander, biskup
14.III. piatok	Sv. Matilda - kántry
15.III. sobota	Sv. Klement Hofbauer, kňaz - kántry

Slovo na dnes

so svätým Jánom Zlatoústym

Už nie sú dvaja

Premýšľajte o tom, čo nám Boh zjavil: svoju lásku, múdrosť, prirodzenosť, svojho jediného Syna. Ak Boh dal toľko svojim deťom, potom ho musíme vo svojom rodinnom živote napodobňovať. Nič nesmieme nazývať „moje“.

Po svadbe už nie sú dvaja, ale jedno telo. Váš majetok sa rozdelí na dvoje, alebo sa spojí v jedno? Obaja ste sa stali jedným človekom, jedným živým stvorením, a ešte stále hovoríte „moje“? „Moje“ je prekliate a odporné slovo, ktoré priniesol diabol. Boh priniesol oveľa cennejšie veci a delí sa o ne s nami - a my sa nechceme deliť? Nikdy by sme nepovedali: „Moje svetlo, moje slnko, moja voda.“ Všetky naše najväčšie požehnanie máme spoločné, ale nechceme sa deliť o svoje bohatstvo? Smrť tomuto bohatstvu, a to desaťtisíckrát! Skôr však nie bohatstvu, ale tým náladám mysle, ktoré nevedia používať bohatstvo, ale vyvyšujú ho nadovšetko.

Myšlienky k modlitbe

Je váš majetok rozdelený na dvoje, alebo sa spojí v jedno?

„Moje“ je prekliate a odporné slovo.

Smrť všetkým náladám mysle, ktoré nevedia používať bohatstvo.

Zapamätajte si

Boh priniesol oveľa cennejšie veci a delí sa o ne s nami.

Námety na konanie

Urobte si zoznam hmotných vecí, ktorých strata by vás urobila nešťastnými. Položte si otázku, či vaša pripútanosť k týmto veciam je zdravá. Položte si otázku, či tieto veci nie sú prekážkou medzi vami a Bohom.

Odvážte sa žiť ako anjel

Svätý Ján ukazuje, že svätosť celibátu závisí od svätosti manželstva. Keď manželstvo stratí svoje čestné miesto v kultúre, stratí sa aj sláva celibátu.

Ten, kto odsudzuje manželstvo, oberá o slávu aj celibát. Kto však chváli manželstvo, ten robí celibát príťažlivejším a žiarivejším. Niečo, čo sa zdá byť dobrým len v porovnaní s niečím zlým, vôbec nie je dobré. Ak je to však väčšie než veci, ktoré si každý váži, potom je to vynikajúce dobro. Celibát určite takýmto dobrom je.

Je manželstvo dobrá vec? Určite. Potom však celibát je príťažlivejší, pretože je to lepšia vec. Podobne kapitán je lepší než jeho námorníci a generál je lepší než jeho vojaci. Keby ste však odstránili námorníkov, zastavili by ste loď. Keby sa vojaci vzbúrili, zviažete generála a odovzdáte ho nepriateľovi. Ak teda odstránite manželstvo z jeho čestného miesta, oberáte celibát o jeho slávu.

Súhlasím, že celibát je dobrý. Hovorím tiež, že je ešte lepší než manželstvo. A ak chcete, dodám, že je oveľa lepší než manželstvo tak, ako je nebo lepšie než zem - ako sú anjeli lepší než ľudia. Keby som to vedel povedať ešte dôraznejšie, urobil by som to.

Anjeli sa totiž „ani neženia, ani nevydávajú“ (Mt 22, 30), ale netrávajú svoje dni na zemi, ani ich nesuzujú vášne, ani nepotrebujú jedlo či nápoj. Hudba ich nepriťahuje. Ani ich

neupúta krásna tvár. Ich prirodzenosť je priehľadná a jasná. Netrápi ich vášeň. Sú ako jasná a bezoblačná obloha napoludnie.

Ľudská prirodzenosť je nižšie než títo blažení duchovia, ale chce sa vyrovnat' týmto anjelom. Ako? Anjeli sa ani neženia, ani nevydávajú. To isté platí o tých, čo zložili sľub celibátu. Anjeli neustále stoja pred Bohom (pozri Mt 18, 10) a slúžia mu. Podobne to robí muž alebo žena v celibáte. Ak sú neschopní vystúpiť do neba ako anjeli, lebo ich zdržiava ich telo, budú mať už na tomto svete veľkú útechu, lebo prijímajú Pána nebies, ak sú svätí telom i duchom.

Vidíte hodnotu celibátu? Tí, čo trávajú svoje dni na zemi, žijú ako anjeli v nebi.

Myšlienky k modlitbe

Ten, kto chváli manželstvo, robí celibát príťažlivejším a žiarivejším.

Je manželstvo dobrá vec? Určite. Celibát je však príťažlivejší, lebo je to lepšia vec.

Životom v celibáte sa ľudská prirodzenosť usiluje vyrovnat' anjelom.

Zapamätajte si

Celibát spôsobuje, že tí, čo trávajú svoje dni na zemi, žijú ako anjeli v nebi.

Námety na konanie

Vážte si celibát, ale nie ako negatívnu voľbu – „vzdat' sa niečoho dobrého -, ale ako pozitívnu čnosť - vybrať si niečo lepšie.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Srdce

- 146 *Robíš dojem, že nosíš srdce na dlani, akoby si ponúkal nejaký tovar: Kto ho chce? A keď ho nikto nebude chcieť, pôjdeš a dáš ho Bohu. Myslíš, že takto konali svätí?*
- 147 *Stvorenia pre teba? Stvorenia pre Boha; a keď už pre teba, tak cez Boha.*
- 148 *Prečo sa skláňaš ku kalužiam svetskej útechy, keď svoj smäd môžeš uhasiť vo vodách, ktoré tryskajú až k večnému životu?*
- 149 *Odpútaj sa od stvorenií tak, aby si bol od nich úplne obnažený. Pretože, ako hovorí pápež svätý Gregor, diablu na tomto svete nepatrí nič a nahý ide do boja. Ak s ním pôjdeš zápasit' oblečený, rýchlo sa ocitneš na zemi, lebo ťa bude mať za čo chytiť.*
- 150 *Ako keby ti tvoj anjel strážca hovoril: „Máš srdce plné toľkých ľudských náklonností! A potom: „A toto chceš, aby tvoj anjel strážca ustrážil?“*
- 151 *Odpúťanie sa. Aké je to ťažké! Kiež by som nebol pripútaný ničím iným než len tromi klincami a na svojom tele necítil nič iné ako kríž!*
- 152 *Necítiš, že ťa čaká oveľa väčší pokoj a omnoho užšie spojenie s Bohom, keď odpovieš na tú neobyčajnú milosť, ktorá od teba ale vyžaduje úplné odpúťanie sa? Bojuj pre neho, aby si sa mu zapáčil, no posilňuj svoju nádej.*
- 153 *Do toho! Veľkoryso a ako dieťa mu povedz: „Čo mi asi chceš dať, keď ma o ,toto' žiadaš?“*

Josemaria Escrivá „Cesta“

DETI A STRATENÝ BOH

Jedni manželia mali dve veľmi nezbedné deti, vo veku osem a desať rokov. Keď sa v dedine stala nejaká neplecha, bolo rodičom ihneď jasné, že v tom majú prsty ich ratolesti...

Raz sa matka dozvedela, že miestnemu farárovi sa darí dávať deti do laty. Požiadala ho, aby sa s jej deťmi porozprával.

Farár súhlasil, no s deťmi chcel rozprávať jednotlivo. Matka k nemu teda najskôr poslala mladšieho syna.

Farár bol vysoký muž s veľmi hlbokým hlasom. Posadil si dieťa pred seba a vážne sa ho spýtal:

„Povedz mi, synak, kde je Boh?“

Chlapec neodpovedal. Otvoril ústa a s úžasom pozeral na muža. Farár teda otázku zopakoval ešte vážnejším tónom:

„Kde je Boh?“

Chlapec ani tentoraz neodpovedal. Nakoniec farár zvýšil hlas ešte viac, pohrozil mu prstom a zakričal:

„Pýtam sa ťa, kde je Boh?“

Chlapec s plačom vybehol z miestnosti, utekal domov a schoval sa v kúpeľni. Keď ho tam objavil brat, spýtal sa:

„Čo sa stalo?“

Mladší chlapec zadýchane odpovedal:

„Teraz máme skutočne vážny problém... Boh sa stratil a oni si myslia, že za to môžeme my dvaja!“

- **Možno, že spôsob, akým hovorím s ostatnými, niekedy desí ich vnútorné „dieťa“...**

- **Keď rozprávam alebo uvažujem o Bohu, nesie sa to v prisnom alebo láskavom a srdečnom duchu?**

- **V mojich vzťahoch s ostatnými sú vždy prítomné konštruktívne aj deštruktívne prvky. Konštruktívne prvky sú.. Deštruktívne prvky sú...**

José Carlos Bermejo „Príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Váš smútok sa premení na radosť

„...váš smútok sa premení na radosť... A vašu radosť vám nik nevezme.“ (Jn 16, 10, 22)

Radosť, ktorá sa zmocňuje človeka príliš ľahko a rýchlo, nebýva zvyčajne trvanlivá. Emmauzskí učenici boli najprv smutní. Ježiš ich ponechal v tomto smútku kráčať s ním kus cesty. Keď ho spoznali, rozhorelo sa im srdce.

Radosť je často tým väčšia, čím väčšie je utrpenie, ktoré sme prežili na ceste k nej. Čo všetko prežili apoštoli - koľko úzkosti, neistoty a nepochopenia! Rozutekali sa. No radosť istoty im potom vynahrádila všetok predošlý smútok. Cesta veriaceho človeka nie je len cesta krížová. Je to aj cesta radosti.

Nie je naša viera príliš smutná? Nežijeme tak, akoby sa všetko skončilo na Golgote? Ježiš nám sľúbil radosť — radosť istoty, pokoja, lásky. Prežívate takúto radosť? S človekom, ktorý trpí, vieme cítiť. Ale radovali ste sa už niekedy s človekom, ktorý bol šťastný? Sv. Pavol sa radoval s radujúcimi. Neodchádzajme od ľudí vo chvíli, v

ktorej by sme mali spolu s nimi prežiť ich radosť v Bohu.

Niektorí by chceli urobiť z kresťanstva čosi pochmúrne. No evanjelium je radostná správa. Nieкто si predstavuje Boha plného hnevu. Ako by sme ho potom mohli milovať a pre neho žiť? Iste, Boh je aj spravodlivý sudca. No v evanjeliu sa nám zjavil aj v inom svetle - dobrotivejší a láskavejší, než sme si mysleli. Narodil sa ako dieťa. Mal ľudskú matku a ľudského ochrancu. Dôveroval ľuďom. Všade rozdával dobro. Predstavil nám Boha ako Otca, ktorý čaká na návrat zblúdeného syna, a seba ako pastiera hľadajúceho stratenú ovцу. Dal nám plno radostných prisľúbení.

Je pre mňa evanjelium radostnou zvesťou?

Modlitba v Ježišovom mene

„Veru, veru, hovorím vám: Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to.“ (Jn 16, 23)

Niektorí ľudia sú sklamaní, keď si v modlitbe prosili v Ježišovom mene mnoho vecí, a nedostali ich. Prosili však naozaj v Ježišovom mene? Sv. Augustín hovorí, že neprosíme v Ježišovom mene, ak si žiadame niečo, čo by mohlo byť proti našej spásy. Prosiť v Ježišovom mene znamená prosiť tak a to, čo je v zhode s obsahom evanjelia. Ak nedostaneme, o čo sme prosili, možno to nebolo v zhode s Ježišovou vôľou, a tak nemáme čo ľutovať, ale skôr sa máme tešiť, že sme nedostali to, čo by nám bolo možno na škodu.

Modlitba má byť sprevádzaná vždy bezhraničnou dôverou. „Váš Otec vie, čo potrebujete...“ Ako deti sme si neraz pýtali aj také veci, ktorých dôsledky sme nedovideli. Otec nám nie vždy všetko dal. Dnes sme tomu radi.

T. Merton vo svojej autobiografii píše: „Veriaci ľudia sú presvedčení, že Boh svojim prisľubom vypočúť naše prosby nesľubuje, že nám dá vždy a hneď presne to, čo si žiadame. Môžeme si však byť istí v tom, že ak nám nedá, čo žiadame, dá nám iste niečo lepšie. Tak som rozumel Kristovmu prisľubom, že dostaneme všetko, o čo budeme prosiť v jeho mene. Prastarý posvätný výrok znel: Čokoľvek žiadame na škodu našej spásy, neprosíme v mene Spasiteľovom. Kedysi som sa modlil, aby mi vyšla tlačou kniha. Veril som, že ma Boh vyslyší. Kniha však nevyšla. Teraz si uvedomujem, ako dobre ma Boh vyslyšal, lebo to, že kniha nevyšla, ostalo pre mňa natrvalo požehnaním. Jej vydanie by ma bolo odvedlo príliš ďaleko. Pán Boh ma vypočul mimoriadne dobre tým, že mi vrátil, čo som už zamietol a čo som si už prestal priať - rehoľné povolanie k cisterciánom. Po zdanlivom neúspechu s knihou som začal znova premýšľať. A Boh mi vrátil moje povolanie do rehole, ktoré som už opustil. Otvoril mi dvere, ktoré predtým mnou už zapadli. Moja modlitba nebola márna. Namiesto drobných som dostal plnú peňaženku.“

Takéto hlboké a opravdivé sú skúsenosti veriacich ľudí s modlitbou. Našu modlitbu máme zverovať vždy do Božích rúk. Preto sa modliedajme s Cirkvou: Pane, otvor sluch svojho milosrdenstva modlitbám tých, čo ťa pokorne prosia. A aby si mohol splniť ich prosby, daj, aby si žiadali to, čo sa páči tebe!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku